

V počastitev slovenskega kulturnega praznika
bomo v **petek, 6. februarja 1998**
ob 17. uri
v paviljonu NOB v Tržiču razstavili
retrospektivo jedkanic

TOKOVI ČASA.

Avtor razstave

MILAN BATISTA

se bo predstavil tudi s pesniško zbirko

VETER IN KAMEN.

Njegove pesmi bo bral

BOJAN VESELINVIČ.

Pridite s prijatelji in znanci!

Razstavo si bo moč ogledati do 2. marca 1998
vsak dan med 16. in 18. uro, ob sobotah in nedeljah tudi med 9. in 12. uro.

Ob ponedeljkih razstavišče miruje.

"Kdo vse je hodil skozi mene" sprašuje v svoji pesniški zbirki Veter in kamen slikar, grafik, učitelj v najbolj žlahtnem pomenu besede, poet, filozof črkovnih in besednih znamenj Milan Batista.

Zdi se, da je res vse dogajanje "hodilo skozi njega". Tja od let zorenja prek trpke izkušnje taborišč do kljuvanja v jedro umetniške izpovedi prek fine risbe in nje barvne sestave. Skozenj so šli časi, ki so spraševali po celem človeku, po srži njegovega poslanstva. Z nezmotljivim kompasom vere v sebe kot človeka in zaupanja v druge kot polne ljudi, ki z njim vred hrepene po lepoti in resnici je sprejel svojo usodo - usodo umetnika.

Biti človek za sebe in za druge. Niti ni tako pomembno, da je ravno likovni umetnik, svoje globoke tolmine izkušenj bi bil lahko soljudem namesto v finoči in eleganci jedkanic razkril v besedni, zvočni, pa morda še kakšni smeri.

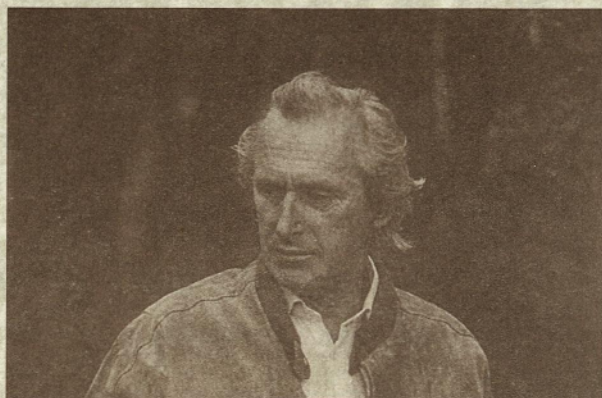
Akademiku Milanu Batisti so odmerjali in mu še merijo likovno izrazni vatel številni kritički mojstri; zato v tej smeri dodajam le to, da gre pri Batisti za izbrušenega, kultiviranega, iskreno zaverovanega v poslanstvo ustvarjalca umetnika, ki ga je na prizorišče pripeljala tista nedoločljivo čudovita mešanica talenta, usode, trenutka in globoke, silne umetniške sle.

Vsemu povedanemu bi lahko torej naredili zaključek, če ne bi bilo še nečesa pomembnega. Batistova umetniška duša se je dotaknila in se ugnzdila v številnem krogu likovnih naukov željnih mladih ljudi; od preprostih kmečkih fantičev do pravih "likovnih proletarcev", vse do umetnosti žejajočih posnemovalcev. Z njimi je prehodil pot, tudi ti so šli skozi njega, pot, na katere koncu ni ostalo le umetniško obrtniško znanje, temveč tudi globoka razsežnost fenomena - videti, zaznati, poustvariti, na novo ovrednotiti vse okrog sebe in to doživeti skozi lastno delo in intuicijo.

Tu se, poleg osebnega deleža v sodobni slovenski likovni ustvarjalnosti vse od petdesetih let dalje, vse do izvijanja iz socrealističnih meja do svetovljanstva sodobnega Evropejca skozi prizmo njegove srednjeveške zibelke razteza lok ustvarjalne energije Milana Batiste.

S pričujočo razstavo se po tokovih časa magično elipsasto mojster Batista vrača v kraj, kjer je pustil nešteto sledov. V Trziču je razgibal številne mlade talente s svojo mediteransko živahnostjo in odprtostjo ter jih kultiviral s svojim svetoljanskim boemstvom, šel skozi njega, se vrnil in se kot človek - umetnik spet vrača vanj.

prof. Janez Šter

MILAN BATISTA

Akademski slikar Miran Batista je bil rojen leta 1942 v Dolnjem Logatcu. Očetov rod izvirra iz Slovenskega Primorja. Po končani drugi svetovni vojni, na katero ga vežejo kruti spomini - Gonars, Trevisio, zapor v Beljaku itd., se je vpisal na Akademijo likovnih umetnosti v Ljubljani, kjer je diplomiral leta 1951 pri prof. Božidarju Jakcu in nato tudi pri njem obiskoval grafično specialko. Od leta 1953 do 1958 je poučeval likovno vzgojo v Trziču. Svoje kulturno in pedagoško delo je nadaljeval od leta 1959 v Kranju, kjer kmalu postane ena osrednjih osebnosti kulturnega in likovno - pedagoškega delovanja v mestu, predsednik Kluba kulturnih delavcev, urednik Revije za kulturo Gorenjska, vodja Centra za estetsko vzgojo (1965 - 1981) itd. Med drugi je bil predsednik Likovnih pedagogov Slovenije (1956 - 1961), poslanec kulturno prosvetnega zbora (1970 - 1975), direktor Delavske univerze Trzič (1960 - 1970). Je dolgoletni sodelavec Zveze kulturno - prosvetnih organizacij ter pedagoških in kulturnih institucij za področje likovne vzgoje. Svoja dela je predstavil na številnih samostojnih in skupinskih razstavah doma in v tujini, še zlasti v Avstriji. Ustvarja v različnih grafičnih (lesorez, linorez, jedkanica) in slikarskih (akvarel, pastel) tehnikah. Ukvarja se tudi z enkavstiko in letrizmom ter poezijo.

Razstave:

90 samostojnih razstav po domovini in evropskih galerijah,
prek 100 skupinskih razstav po Sloveniji in Evropi.

Nagrade:

Prešernova nagrada mesta Kranja - 1962, 1968

Žagarjevo priznanje - 1962

Srebrno odličje Zveze kulturno - prosvetnih organizacij Slovenije - 1973

čez 60 bibliografskih enot o avtorju

udejanjenih 39 celostnih ciklov v različnih grafičnih in drugih slikarskih tehnikah
(citirano po Damirju Globočniku)

Naslov:

Cesta 1. maja 3, 4000 Kranj, Slovenija, tel.: 064 331 845